

Tožba, vložena 5. februarja 2016 – Ryanair in Airport Marketing Services/Komisija**(Zadeva T-53/16)**

(2016/C 145/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Ryanair Ltd (Dublin, Irska) in Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (zastopniki: G. Berrisch, E. Vahida, I. Metaxas-Maragkidis, odvetniki, in B. Byrne, Solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- razglasi za nične člene 1, 4, 5 in 6 Sklepa Komisije z dne 23. julija 2014 o državni pomoči SA.33961 (2012/C) (ex 2012/NN), s katerim je bilo ugotovljeno, da sta družbi Ryanair in Airport Marketing Services prejeli nezakonito državno pomoč, ki ni združljiva z notranjim trgov, prek številnih sporazumov z letališčem Nîmes-Garons; in
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, načela dobrega upravljanja in pravice do obrambe tožečih strank, ker Komisija tožečima strankama ni omogočila dostopa do preiskovalnega spisa in jima ni omogočila, da učinkovito predstavita svoja stališča.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU, ker naj bi Komisija zadevne ukrepe napačno pripisala državi.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU, ker naj bi Komisija napačno ugotovila, da so sredstva Veolia Transport Aéroport de Nîmes (VTAN), ki je eden od upravljavcev letališča, državna sredstva.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU, ker Komisija naj ne bi pravilno uporabila merila o vlagatelju v tržnem gospodarstvu. Komisija naj bi nepravilno zavrnila opiranje na primerjalno analizo, ki bi privedla do ugotovitve neobstoja pomoči tožečima strankama. Podredno, Komisija naj ne bi pripisala primerne vrednosti storitvam trženja, napačno naj bi zavrnila razlogovanje iz odločitve letališča o nakupu takih storitev, napačno naj bi zavrnila možnost, da je bil del storitev trženja kupljen za namene splošnega interesa, napačno naj bi štela, da sta Syndicat Mixte pour l'aménagement et le développement de l'aéroport de Nîmes – Alès – Camargue – Cévennes (SMAN), in njena sopogodbena VTAN, ki je v zasebni lasti, en sam subjekt, pri izračunu rentabilnosti letališča naj bi svoje ugotovitve oprla na nepopolne in neustrezne podatke, ne bi naj upoštevala zunanjih koristi, za katere bi letališče lahko pričakovalo, da jih bo imelo na podlagi razmerja z družbo Ryanair in naj podatkov, ki jih je predložilo letališče, ne bi primerjala s podatki, ki so značilni za dobro upravljano letališče. Vsekakor, tudi če bi za tožeči stranki obstajala prednost, naj Komisija ne bi dokazala, da je bila ta selektivna.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 107(1) PDEU in 108(2) PDEU, ker naj bi Komisija storila očitno napako pri presoji in napačno uporabila pravo s tem, da je ugotovila, da je pomoč družbama Ryanair in Airport Marketing Services enaka seštevku marginalnih izgub letališča (kot jih je izračunala Komisija) namesto dejanski koristi družb Ryanair in Airport Marketing Services. Komisija naj bi morala preučiti, v kakšnem obsegu se je zatrjevana korist dejansko prenesla na potnike družbe Ryanair. Dalje, Komisija naj ne bi količinsko opredelila nobene konkurenčne prednosti, ki naj bi jo imela družba Ryanair zaradi zatrjevane pomoči in naj ne bi ustrezno pojasnila, zakaj je vračilo zneska pomoči, navedenega v sklepu, potrebno za zagotovitev ponovne vzpostavitve položaja, kakršen je bil pred dodelitvijo pomoči.

Tožba, vložena 17. februarja 2016 – POA/Komisija

(Zadeva T-74/16)

(2016/C 145/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Ciper) (zastopnik: N. Korogiannakis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi za ničen sklep Generalnega sekretariata Ares(2015)5632670 z dne 7. Decembra 2015, s katerim je bila zavrnjena potrdilna prošnja, ki jo je tožeča stranka vložila z dopisom z dne 15. septembra 2015 in v kateri na podlagi Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, str. 43) zahteva dostop do dokumentov, ki se nanašajo na zahtevo zveze ciprskih pridelovalcev za registracijo imena „Halloumi“ na podlagi Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, str. 1), in
- Komisiji naloži plačilo stroškov tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v podporo tožbi navaja štiri tožbene razloge.

1. V prvem tožbenem razlogu tožeča stranka navaja, da Komisija, ki se je sklicevala na člen 4(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001, ni ustrezno obrazložila, zakaj naj bi razkritje nerazkritih delov resno oslabilo postopek odločanja institucije.
 2. V drugem tožbenem razlogu se tožeča stranka sklicuje na napačno uporabo prava, ker naj bi bili razlogi, s katerimi je Republika Ciper na podlagi člena 4(2), druga alineja, Uredbe št. 1049/2001 nasprotovala razkritju, neustrezni.
 3. V tretjem tožbenem razlogu se tožeča stranka sklicuje na kršitev pravice do učinkovitega pravnega sredstva in načela preglednosti, saj zaradi tega, ker je Republika Ciper zavrnila razkritje nekaterih dokumentov, tožeča stranka ne more razumeti vsebine nobenega od nerazkritih dokumentov.
 4. V četrtem tožbenem razlogu se tožeča stranka sklicuje na napačno uporabo prava, ker se država članica z namenom zavrnitve razkritja dokumentov ne more sklicevati na člen 4(3), prvi pododstavek, Uredbe št. 1049/2001, če je odločanje, ki bi lahko bilo oslabljeno, odločanje institucije Evropske unije.
-